

TA FRIZONSIDÉN PÅ ALLVAR

NILS-OSKAR NILSSON

Frizonförslaget har helt förskjutit perspektivet. Plötsligt ser människor i Norra Botkyrka fler och större möjligheter. Den kritik som framförts går ut på att andra områden och kommuner inte kan få samma förmånliga villkor!

Problemen i miljö- och programsområdena i norra Botkyrka är välkända. Skattekraften är låg och bidragsberoendet stort. Samtidigt har 65 procent av befolkningen invandrarbakgrund. Invånarna lever i en extremt utsatt mänsklig, social och ekonomisk situation.

För en tid sedan lanserade vi moderater förslaget att norra Botkyrka skall bli en frizon från skatter, arbetsmarknadsregleringar och bidrag. Vår utgångspunkt är att människor inte vill vara passiviserade bidragstagare. De vill kunna försörja sig själva och stå på egna ben. Detta gäller både svenskar och invandrare.

Anledningen till att många av norra Botkyrkas invånare i dag inte kan försörja sig själva är att det finns

hinder för jobb och företagande. Vårt frizonförslag innebär bland annat att mervärdesskatten vid tjänsteförsäljning skall slopas och att redovisningsreglerna för företagen skall förenklas. Arbetsgivaravgifterna och egenavgifterna skall slopas helt vad avser skattedelen. Den del som avser den anställdes trygghet skall ersättas med en privat försäkring. Sänkta skatter och konkurrensutsatta försäkringar kommer att leda till märkbart lägre kostnader för arbetskraft.

Ett stort antal ungdomar och invandrare i Botkyrka är utestängda från den reguljära arbetsmarknaden. En viktig orsak är bristande kunskaper i svenska språket. En annan att ingångslönerna och anställningsskyddet ligger på en så hög nivå att de utgör ett hinder vid nyanställning. Frizonen skall göra det möjligt att ingå individuella anställningsavtal, att sätta individuella löner och individuellt bestämma provanställningstiden.

Kostnaderna för socialbidrag bärs

helt av respektive kommuns egna skattebetalare och berörs inte av den statligt reglerade kostnadsutjämnningen. Samtidigt regleras socialbidragens storlek genom normer från socialstyrelsen. Eftersom staten i realiteten har tagit över kommunens beslutanderätt över socialbidragen, är det naturligt att staten också övertar kostnaderna och ansvaret så länge det är det nuvarande systemet som gäller. Om staten skulle överta ansvaret för socialbidrag till hushåll i norra Botkyrka skulle Botkyrkas skattebetalare avlastas en utgift på 140 miljoner kronor, vilket motsvarar en sänkning av kommunalskatten med två kronor.

I vårt förslag om en frizon ingår också att sänka kostnaderna för enskilda människors boende och för företagen genom att staten inte skall beskatta fastigheter. Fastighets-skattens del av boendekostnaden uppgår i genomsnitt till cirka 9.000 kronor per år för ett småhus på 135 kvadratmeter och till cirka 3.200

NILS-OSKAR NILSSON är kommunalråd för moderaterna i Botkyrka kommun.

kronor per år för en tretrumslägenhet. Införandet av fastighetsskatt på kommersiella fastigheter och industrifastigheter har ökat företagets kostnader. En ensamföretagare med bilverkstad har till exempel fått lokalkostnaden höjd med 6.000 kronor per år.

Om fastighetsskatten slopas inom frizonen kan hyrorna på bostäder sänkas med 6-7 procent, vilket minskar behovet av bostadssubventioner i form av bidrag och rabatter. Rundgången av pengar minskar.

Valfrihet minskar segregation

Bristen på valfrihet mellan skolor medför att den segregation som finns i miljonprogramsområdena automatiskt överförs till skolorna. Det bästa sättet att minska segregationen i norra Botkyrka är att ge eleverna valfrihet och verklig möjlighet att söka sig till de skolor som de vill gå i.

Behovet av att öka valfriheten för framför allt elever i segregerade bostadsområden gör att vi måste bortse från kommungränserna. Eleverna i norra Botkyrka bör genom en statligt reglerad skolpeng ges reella möjligheter att välja en skola utanför kommunen.

Vi måste göra det möjligt för människorna i Botkyrka att själva bryta den negativa utvecklingen och ta ansvar för sin försörjning och sin framtid. Det finns en avsevärd utvecklingspotential, inte minst bland alla arbetslösa invandrare. Många av dessa är egentligen mycket företag-

samma, men reglerna hindrar dem från att utnyttja denna kraft. Räddningen för norra Botkyrkas invånare går inte genom AMS eller arbetsförmedlingen, utan genom eget företagande.

En förutsättning för att frizonsidén skall fungera är förstås att det finns en garanti att spelreglerna är långsiktigt stabila. Frizonen kommer annars enbart att locka till sig kortsiktiga investeringar.

Förslaget att göra norra Botkyrka till en frizon har väckt en omfattande debatt. Tidigare gick alla åtgärder som diskuterades ut på att tillföra mer offentliga medel. Kortsiktigt kan detta kanske öka invånarnas välfärd, men det leder knappast till självförsörjning. Problemen består även om de är finansierade med skattepengar.

Ser möjligheter

Frizonförslaget har helt förskjutit perspektivet. Plötsligt ser människor massor av möjligheter i norra Botkyrka. Den kritik som framförs går ut på att andra områden inte kan få samma förmånliga villkor!

Givetvis är de förändringar som ovan har redovisats sådant som borde genomföras i hela Sverige. Men jag anser att man skall börja där problemen och behovet av förändringar är som störst. Norra Botkyrka har cirka 35.000 invånare och motsvarar därmed en medelstor kommun i landet. Det vill säga en tillräcklig "kritisk massa" för att en frizon skall ha möjlighet att ge

resultat.

Jag tycker att frizonsidén är något för moderaterna att ta fasta på. Genom att låta kommuner och kommundelar bli frizoner kan vi få igång en utveckling där hindrande statliga regleringar och skatter ifrågasätts. Dagens negativa spiral med skattehöjningar och ökade offentliga åtaganden kan ersättas av en positiv spiral med skattesänkningar och avregleringar.

ORD

Förr i världen gick teaterns folk in genom sceningången när de skulle till jobbet. Nu hör jag att de tar personalingången. Denna lilla förskjutning bort från yrkesstolthet av skilda slag, från värdighet, utvaldhet, excellens, över till denna mera återhållsamma gråskala har liksom blivit lag över hela linjen. Jämlikhet har blivit likhet. Ingenting är mera stötande än skillnader. Klyftor, menar jag. Klyftor växer överallt varje dag och larmet går oavbrutet. Tanken är att det inte ska finnas några klyftor någonstans.

Denna korrekta anpasslighet på teatern är en liten sak. Jag kommer att tänka på gumman som hade två kattluckor i dörren, en för den lilla katten och en för den stora. Men aversionen mot skillnader har sin symboliska motsvarighet på det nationella krisplanet. Alla förminskas när ingen får vara stor.

Helena Rivière